KRAJOWE TOWARZYSTWO RYBACKIE
W KRAKOWIE.
ulica Mikołajska Nr 2.

Członkowie Towarzystwa otrzymują okólnik bezpłatnie. Wkładka roczna Członka wynosi 2 złr., opłata od ogłoszeń prywatnych po 20 ct. za jeden wiersz zwyczajnego druku. Autorowie nadsyłający artykuły do okólnika otrzymają na żądanie wynagrodzenie.

W grudniu 1899.

OKÓLNIK 43.

ORGAN KRAJOWEGO TOWARZYSTWA RYBACKIEGO w KRAKOWIE.

1.

Stanowczy podział dorzecza Prutu i Czeremosza na rewiry rybackie.

Gdy termin do zgłoszenia zarzutów przeciw projektowi rozgraniczenia już minął, ogłasza c. k. Namiestnictwo na zasadzie dalszych dochodzeń następujący w tej sprawie edykt:

ad N. 66.676.

EDYKT

co do stanowczego podziału dorzecza Prutu i Czeremosza na rewiry rybackie.

W myśl postanowień §. 13. rozporządzenia c. k. Namiestnictwa Galicyi z dnia 21 sierpnia 1890 r. (Dz. ust. kr. Nr 39), ogłasza c. k. Namiestnictwo dla dorzecza Prutu i Czeremosza wraz z temi dawnemi łożyskami i odnogami, które się z wodą bieżącą łączą, choćby peryodycznie w sposób dla przepływu ryb przydatny, następujący ostateczny podział i rozgraniczenie rewirów rybackich.

Prut.

I. rewir, obejmujący rzekę Prut od źródeł do mostu kolejowego na Prucie w miejscu zwanem „Rebrowacz“ w obrębie gminy katastralnej i dóbr rządowych Worochta, tudzież wszystkie dopływy w całym biegu, wpadające do Prutu na tej przestrzeni uznaje się za rewir własny c. k. Skarbu Państwa.

II. rewir, obejmujący rzekę Prut od mostu kolejowego na Prucie w miejscu zwanem „Rebrowacz“ do ujścia potoku Żeniec w obrębie gminy

i dóbr rządowych Mikuliczyn, tudzież zlewiska potoków Piby, Prutec i Żeniec, wreszcie wszystkie inne dopływy w całym biegu, wpadające do Prutu w granicach rewiru, uznaje się za rewir własny c. k. Skarbu Państwa.

III. **rewir**, obejmujący rzekę Prut od ujścia potoku Żeniec z wyłączeniem tego potoku do granicy między gminami: Mikuliczyn i Jamna w obrębie gminy i dóbr rządowych Mikuliczyn tudzież zlewiska potoku Polanica czemegowska od źródeł do ujścia wreszcie wszystkie inne dopływy w całym biegu, wpadające do Prutu na tej przestrzeni, uznaje się za rewir własny c. k. Skarbu Państwa.

IV. **rewir**, obejmujący rzekę Prut od granicy między gminami Mikuliczyn i Jamna, do punktu, w którym granica gmin Dora i Delatyn dotyka lewego brzegu Prutu w obrębie gmin i dóbr rządowych Jamna i Dora, tudzież wszystkie dopływy w całym biegu wpadające do Prutu na tej przestrzeni uznaje się za rewir własny c. k. Skarbu Państwa.

V. **rewir**, obejmujący rzekę Prut od miejsca, w którem granica między gminami Dora i Delatyn dotyka lewego brzegu rzeki do ujścia potoku Iwanówki (włącznie) na granicy gmin Dobrotów i Łanczyn w obrębie gmin i dóbr rządowych Delatyn, Zarzecze i Dobrotów, tudzież zlewisko rzeczki. Osławy i Lubiżni, wreszcie wszystkie inne dopływy w całym biegu, wpadające do Prutu na tej przestrzeni, uznaje się za rewir własny c. k. Skarbu Państwa.

VI. **rewir**, obejmujący rzekę Prut od ujścia potoku Iwanówki (wyłącznie) na granicy gmin Dobrotów i Łanczyn do granicy między gminami Sadzawka i Iwanowce w obrębie gmin i dóbr rządowych Łanczyn i Sadzawka, tudzież wszystkie dopływy w całym biegu wpadające do Prutu na tej przestrzeni, uznaje się za rewir własny c. k. Skarbu Państwa.

VII. **rewir**, obejmujący rzekę Prut od granicy między gminami Sadzawka i Iwanowce do granicy między gminami Sopów i Werbiąż niżny w obrębie gmin, dóbr rządowych i obszarów dworskich Iwanowce, Peczeniżyn, Kniaźdwór, Tłumaczyk, Szeparowce, Diatkowce, Kujdańce i Sopów, tudzież wszystkie dopływy w całym biegu, wpadające do Prutu na tej przestrzeni, uznaje się za rewir dzierżawny.

VIII. **rewir**, obejmujący rzeczkę Łuczkę od źródeł po ujście do Prutu w obrębie gmin i obszarów dworskich Łuczki, Bania berezowska, Berczów wyżny i niżny, Łucza, Jabłonów, Stopczatów, Myszyn, Kluczów wielki, Werbiąż niżny i wyżny, tudzież zlewisko rzeczki Łuczki-Sopówki i wszystkie inne dopływy w całym biegu, wpadające do Łuczki na tej przestrzeni, uznaje się za rewir dzierżawny.

IX. **rewir**, obejmujący rzeczkę Pistynkę od źródeł do mostu na gościńcu w Pistyniu w obrębie gmin i obszarów dworskich Kosmacz, Brustury, Prokurawa, Szeszory i Pistyń, tudzież wszystkie dopływy w całym biegu, wpadające do Pistynki na tej przestrzeni, uznaje się za rewir dzierżawny.

X. **rewir**, obejmujący rzeczkę Pistynkę od mostu na gościńcu w Pistyniu po ujście do Prutu, w obrębie gmin i obszarów dworskich Pistyń, Mykietyńce, Ispas i Werbiąż niżny, tudzież wszystkie dopływy w całym biegu, wpadające do Pistynki na tej przestrzeni, uznaje się za rewir dzierżawny.

XI. **rewir**, obejmujący rzekę Prut od granicy gmin Sopów i Werbiąż niżny do granicy gmin Załucze nad Prutem i Zamulińce w obrębie gmin i obszarów dworskich Werbiąż niżny, Kołomyja miasto, Oskrzesińce, Kornicz, Trościanka, Pererów, Matyjowce i Załucze nad Prutem, tudzież wszystkie dopływy w całym biegu, wpadające do Prutu, w granicach rewiru, uznaje się za rewir dzierżawny.

XII. rewir, obejmujący rzekę Prut od granicy gmin Załucze nad Prutem i Zamulińce do granicy gmin Zabłotów i Tułuków, w obrębie gmin i obszarów dworskich Zamulińce, Siemakowce, Debesławce, Borszczów, Chlebiczyn polny, Trójca, Demycze i Zabłotów, tudzież wszystkie dopływy w całym biegu, wpadające do Prutu na tej przestrzeni, uznaje się za rewir dzierżawny.

XIII. rewir, obejmujący rzekę Czerniawę, od granicy między gminami Winograd i Ostapkowce do granicy gmin Łupkowce i Wołczkowce w obrębie gmin i obszarów dworskich Ostapkowce, Gwoździec, Chomiakówka, Kułaczkowce, Balińce, Trofanówka, Buczaczki, Kilichów, Zabłotów, Tułuków i Lubkowce, tudzież wszystkie dopływy w całym biegu, wpadające do Czerniawy na tej pszestrzeni, uznaje się za rewir dzierżawny.

XIV. rewir, obejmujący rzekę Rybnicę od źródeł do miejsca, w którem granica między powiatami Kosów i Śniatyn dotyka lewego brzegu rzeki w obrębie gmin i dóbr rządowych Jaworów, Sokołówka, Riczka, Horod, Babin, Kosów, Monastersko, Moskalówka, Smodna, Wierzbowice, Kosów stary i Kobaki, tudzież wszystkie dopływy w całym biegu, wpadające do Rybnicy na tej przestrzeni, uznaje się za rewir dzierżawny.

XV. rewir, obejmujący rzekę Rybnicę, od miejsca, w którem granica między powiatami Kosów i Śniatyn dotyka lewego brzegu rzeki do punktu, w którym granica gmin Rudniki i Wołczkowce dotyka prawego brzegu rzeki w obrębie gmin, dóbr rządowych i obszarów dworskich Kobaki, Rożnów, Nowosielica, Dzurów i Rudniki, tudzież wszystkie dopływy w całym biegu, wpadające do Rybnicy na tej przestrzeni, uznaje się za rewir dzierżawny.

XVI. rewir, obejmujący rzekę Prut od granicy między gminami Zabłotów i Tułuków, do granicy między gminami Tulawa i Uście w obrębie gmin i obszarów dworskich Tułuków, Oleszków, Lubkowce, Wołczkowce, Orelec, Widynów i Tuława, tudzież ujście rzeki Rybnicy i Czerniawy w obrębie gminy Wołczkowce, rzeczkę Turkę od granicy powiatu kołomyjskiego do ujścia do Prutu wreszcie wszystkie inne dopływy w całym biegu, wpadające do Prutu na tej przestrzeni, uznaje się za rewir dzierżawny.

XVII. rewir, obejmujący rzekę Prut od granicy między gminami Tuława i Uście do granicy między gminami Mikulińce i Śniatyn w obrębie gmin i obszarów dworskich Uście, Karlów, Budyłów i Mikulińce, tudzież wszystkie dopływy w całym biegu, wpadające do Prutu na tej przestrzeni, uznaje się za rewir dzierżawny.

XVIII. rewir, obejmujący rzekę Prut, od granicy między gminami Mikulińce i Śniatyn do miejsca, w którem granica kraju od Bukowiny przecina rzekę w obrębie gmin i obszarów dworskich Śniatyn i Kułaczyn, tudzież wszystkie dopływy w całym biegu, wpadające do Prutu na tej przestrzeni, uznaje się za rewir dzierżawny.

Czeremosz.

I. rewir, obejmujący rzekę Czarny Czeremosz od źródeł po ujście potoku Dobryn włącznie, w obrębie gmin, dóbr rządowych i dóbr Fund. Skarbkowskiej Żabie i Hryniawa, tudzież wszystkie dopływy w całym biegu, wpadające do Czeremosza na tej przestrzeni, uznaje się za rewir dzierżawny

II. rewir, obejmujący rzekę Czarny Czeremosz, od ujścia potoku Dobryn do ujścia potoku Padorowaty włącznie w obrębie gmin, dóbr rządo-

wych i dóbr Spółki akcyjnej dla wyrębu drzewa: Żabie, Hryniawa i Jasienów, tudzież wszystkie dopływy, wpadające do Czeremosza na tej przestrzeni, z wyjątkiem potoku Szybene, uznaje się za rewir dzierżawny.

III. rewir, obejmujący potok Szybene od źródeł do ujścia do Prutu, wraz z leżącem na jego przebiegu jeziorem Szybene, tudzież z wszystkimi dopływami w całym biegu w obrębie gminy i dóbr rządowych Żabie i dóbr Spółki akcyjnej Jasienów, uznaje się za rewir dzierżawny.

IV. rewir, obejmujący rzekę Czarny Czeremosz od ujścia potoku Padorowaty po ujście rzeki Dzembroni włącznie w obrębie gmin i dóbr rządowych Żabie, Hryniawa, i Krzyworównia, tudzież wszystkie dopływy w całym biegu, wpadające do Czeremosza na tej przestrzeni, uznaje się za rewir dzierżawny.

V. rewir, obejmujący potok Bystrzec od źródeł po ujście do Czeremosza w obrębie gminy i obszaru dworskiego Bystrzec ad Krzyworównia, tudzież wszystkie dopływy, wpadające do Bystrzca na tej przestrzeni, uznaje się za rewir dzierżawny.

VI. rewir, obejmujący rzekę Czarny Czeremosz od ujścia rzeczki Dzembroni do granicy między gminami Żabie i Krzyworównia, w obrębie gminy i dóbr rządowych Żabie, tudzież zlewisko rzeczki Iłci i wszystkie inne dopływy w całym biegu, wpadające do Czeremosza na tej przestrzeni z wyjątkiem potoku Bystrzec, uznaje się za rewir dzierżawny.

VII. rewir, obejmujący rzekę Czarny Czeremosz od granicy między gminami Żabie i Krzyworównia po ujście do Czeremosza Białego w obrębie gmin i obszarów dworskich Krzyworównia, Jasienów górny, Krasnoila, Hołowy i Uścieryki z kanałami spławowymi w Krasnoili i Uścierykach, tudzież wszystkie dopływy, wpadające do Czeremosza na tej przestrzeni, uznaje się za rewir dzierżawny.

VIII. rewir, obejmujący lewą połowę prądu rzeki Biały Czeremosz od miejsca, w którem tenże wstępuje na terytoryum Galicyi do ujścia potoku Kikacz włącznie w obrębie gmin i dóbr rządowych Hryniawa i Jabłonica, tudzież wszystkie dopływy z lewego brzegu w całym biegu, wpadające do Czeremosza na tej przestrzeni, z wyjątkiem potoku Probina, uznaje się za rewir dzierżawny.

IX. rewir, obejmujący zlewisko potoku Probina ze wszystkimi dopływami od źródeł do ujścia w obrębie gminy i dóbr rządowych Hryniawa, uznaje się za rewir dzierżawny.

X. rewir, obejmujący lewą połowę prądu rzeki Czeremosz Biały od ujścia potoku Kikacz wyłącznie po ujście do Czeremosza Czarnego w obrębie gmin i dóbr rządowych Hryniawa, Jabłonica, Ferezkula, Polanki, Dołhopole, Perechrestne i Stebne z kanałem spławowym w Stebnem, tudzież wszystkie dopływy w całym biegu, wpadające z lewego brzegu na tej przestrzeni, uznaje się za rewir dzierżawny.

XI. rewir, obejmujący lewą połowę prądu rzeki Czeremosz od miejsca połączenia się Czeremosza Białego z Czeremoszem Czarnym do granicy między gminami Roztoki i Rożen wielki w obrębie gmin i dóbr rządowych Uścieryki, Bezwinkowa, Chorocowa, Biłobereska i Roztoki z kanałem spławowym w Uścierykach, tudzież wszystkie dopływy w całym biegu, wpadające z lewego brzegu na tej przestrzeni, uznaje się za rewir dzierżawny.

XII. rewir, obejmujący lewą połowę prądu rzeki Czeremosza od granicy między gminami Roztoki i Rożen wielki do granicy między gminami Kuty i Słobudka w obrębie gmin i dóbr rządowych, Rożen wielki, Tudiów, Rożen mały, Kuty stare i Kuty miasto, tudzież wszystkie dopływy w całym biegu, wpadające z lewego brzegu na tej przestrzeni, uznaje się za rewir dzierżawny.

XIII. rewir, obejmujący lewą połowę prądu rzeki Czeremosza od granicy między gminami Kuty i Słobudką do granicy między powiatami Kosów i Śniatyn w obrębie gmin i obszarów dworskich Słobudka, Kobaki i Rybno, tudzież wszystkie dopływy w całym biegu, wpadające z lewego brzegu na tej przestrzeni, uznaje się za rewir dzierżawny.

XIV. rewir, obejmujący lewą połowę prądu rzeki Czeremosz ze wszystkiemi odnogami i odlewiskami, o ile one leżą na terytoryum Galicyi od granicy między powiatami Kosów i Śniatyn do granicy między gminami Drahasymów i Kniaże w obrębie gmin i obszarów dworskich Popielniki, Tuczapy, i Drahasymów, tudzież wszystkie dopływy w całym biegu, wpadające z lewego brzegu na tej przestrzeni, uznaje się za rewir dzierżawny.

XV. rewir, obejmujący lewą połowę prądu rzeki Czeremosz ze wszystkiemi odnogami i odlewiskami, o ile one leżą na terytoryum Galicyi od granicy między gminami Drahasymów i Kniaże do granicy między gminami Załucze i Zawale w obrębie gmin i obszarów dworskich Kniaże i Załucze nad Czeremoszem, tudzież wszystkie dopływy w całym biegu, wpadające z lewego brzegu na tej przestrzeni, uznaje się za rewir dzierżawny.

XVI. rewir, obejmujący lewą połowę prądu rzeki Czeremosza ze wszystkiemi odnogami i odlewiskami, o ile one leżą na terytorum Galicyi od granicy między gminami Załucze nad Czeremoszem i Zawale po ujście do Prutu, względnie po granicę kraju w obrębie gminy i obszaru dworskiego Zawale, tudzież prawą połowę prądu rzeki Prut od granicy kraju w górę do miejsca, w którem granica Bukowiny przechodzi na prawy brzeg rzeki w obrębie gmin i obszarów dworskich Zawale i Przerwa ad Śniatyn, wreszcie wszystkie dopływy w całym biegu, wpadające od strony kraju na tej przestrzeni, uznaje się za rewir dzierżawny.

Zażalenia przeciw powyższemu podziałowi i rozgraniczeniu rewirów rybackich mogą być wniesione w ciągu dni 60, od dnia następującego po dniu ogłoszenia w Gazecie urzędowej co do rewirów I, II, III, IV, V i VI Prutu w c. k. Starostwie w Nadwórnie; co do rewirów VII, VIII, X, XI i XIII Prutu w c. k. Starostwie w Kolomyi; co do rewirów IX i XIV Prutu, tudzież I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII i XIII Czeremosza w c. k. Starostwie w Kosowie; co do rewirów XII, XV, XVI, XVII i XVIII Prutu, tudzież XIV, XV i XVI Czeremosza w c. k. Starostwie w Śniatynie, które to Starostwa mają być władzami pierwszej instancyi dla tych rewirów.

Wniesione w powyższym terminie zażalenia mają być przedłożone c. k. Namiestnictwu celem zasięgnięcia decyzyi c. k. Ministerstwa rolnictwa.

Oznajmia się wreszcie, że wcielenie do rewirów sztucznych zbiorników z wodami rewiru się łączących, względnie decyzya w toku instancyi o tem, lub o zamknięciu tych zbiorników, nastąpi na żądanie interesowanych po ukończeniu czynności tworzenia rewirów.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 29 listopada 1899 r.

2.

Wydzierżawianie rewirów rybackich na Sole.

Reskryptem z dnia 15 października 1899 poleciło c. k. Namiestnictwo Starostwom w Żywcu i Białej wydzierżawienie rewirów rybackich na Sole, za pomocą pertraktacyi ofertowej i przedłożenie ofert z wnioskami do dnia 15 grudnia b. r. Ponieważ reskrypt rzeczony otrzymaliśmy dopiero w dniu 21 listopada b. r. i z powodu krótkości czasu nie mogliśmy dać wiadomości członkom Towarzystwa w Okólniku, przeto uprosiliśmy redakcyę „Czasu“

o umieszczenie ogłoszenia w dzienniku „Czas", co też rzeczywiście nastąpiło w numerze 268 z dnia 23 listopada 1899. Redakcyi „Czasu" składamy za uczynność obywatelską uprzejme podziękowanie. *W.*

3.

Zmiana przepisów o cymetowaniu beczek.

Rozporządzenia ministerstwa handlu z dnia 8 listopada 1899 N. 226, 227 i 228 Dz. u. p. zawierają zmianę przepisów o cymetowaniu naczyń, mającą zastósowanie także do beczek, służących do przewożenia ryb. Zmiana ta jest następująca:

Jeżeli naczynia w ciągu trzech lat do następowego cymetowania zostają oddane, a stępel cymetniczy jest nieuszkodzony i widoczny, natenczas opłaca się tylko połowę taksy.

Jeżeli stępel cymetniczy jest nieuszkodzony i widoczny, jednak naczynie nie otrzymuje nowego stępla, ponieważ przy zbadaniu okazało się, iż brak w pojemności jest większy, aniżeli go ustawa dozwala, natenczas również nie będzie pobraną żadna taksa.

Cymetowanie beczek po za lokalem urzędowym jest dozwolonem tylko pod tym warunkiem, że strona interesowana dostarczy uwierzytelnionych przyrządów do mierzenia pojemności, tudzież potrzebnego materyału opałowego i robotników i poczyni starania, aby przepisana ustawą czynność należycie mogła być wykonaną. W tym wypadku przyznaje się 25% opustu z taksy, natomiast dyety i koszta majstra cymetniczego ma zapłacić strona interesowana.

Przyznany dawniej opust taksy w razie, jeżeli większa ilość beczek naraz do cymetowania zostaje oddaną, w przyszłości już nie będzie przyznawanym. *W.*

4.

Wezwanie w sprawie wychowania narybku sandacza.

I w roku przyszłym zamierzamy rozdać bezpłatnie między członków naszego towarzystwa znaczną ilość ikry sandacza dla wychowania narybku. Członek towarzystwa przyjmujący ikrę, obowiązanym jest wychować ikrę w rzece, lub potoku, zresztą żadnych innych nie zaciąga zobowiązań.

Upraszamy więc tych Szanownych Członków towarzystwa rybackiego, którzy ikrę sandacza dla wychowania narybku w roku przyszłym chcą przyjąć, aby nam zgłoszenia swoje do końca stycznia 1900 r. nadesłać raczyli.

Ikra nadejdzie w kwietniu lub z początkiem maja 1900 r.

Do wychowania narybku dodajemy następujące wskazówki:

Sandacz lubi wodę chłodniejszą i niepłytką, składa ikrę na gałązkach i roślinach wodnych, która też w takim stanie zostaje rozsyłaną. Wylęganie narybku odbywa się wprost w wodzie tej rzeki, lub potoku, w której narybek rozpuścić chcemy. Do wylęgania użyć najlepiej koszów z wikliny, splecionej tak gęsto, aby się rybki wylęgłe mogły z kosza dostać do wody, aby natomiast robactwo nie mogło się z wody dostać do kosza i tutaj uszkadzać ikrę. Kosz najlepiej może mieć kształt ścięty, jakiego używają w Krakowie do noszenia węgli, może mieć jednak i kształt zwyczajnego kosza. Powinien mieć wysokość około 70 cm., z wierzchu opatrzony pokrywą, a z boku uchem, służącem do przymocowania linki i przywiązania kosza do brzegu,

aby z wodą nie popłynął. Na dół kosza nakłaść kamieni i obciążyć go tak, aby od powierzchni kamieni w górę zanurzonym był w wodzie na 50 cm. W miejscu, gdzie kosz wynurza się nad wodą, umocować do kosza pływaki, t. j. kawałki drzewa, które mają przeznaczenie utrzymywać równowagę kosza w wodzie i nie dozwolić jego zatonięcia. Tak przyrządzony kosz wstawić w rzekę lub potok, do którego narybek jest przeznaczony, najlepiej w miejscu zacisznem, n. p. za tamą. Kiedy ikra nadejdzie, odebrać ją natychmiast z poczty lub kolei, skropić dobrze wodą, w której wylęg ma się odbywać, następnie ułożyć gałązki z ikrą do kosza tak, aby ikra całkowicie w wodzie była zanurzoną i gałązki po wierzchu nie pływały, poczem pokrywę kosza przykryć i linkę dobrze opatrzyć, aby się nie odwiązała. Ponieważ na zewnętrznej powierzchni kosza muł i inne przedmioty w wodzie pływające osadzać się będą, przeto koniecznem jest raz lub dwa razy dnia kosz zwolna w wodzie poruszyć, aby się osadzone nieczystości spłukały i szpary w plecionce kosza były wolne (niezatkane). Rybki wylęgając się w ciągu kilku dni, dostaną się same przez szpary kosza do wody, a kiedy już na gałązkach żadnej ikry nie będzie, kosz z wody wyjąć i do przyszłego roku przechować.

Wydział krajowego Towarzystwa rybackiego w Krakowie.

5.

Wiadomości gospodarskie i handlowe.

Pan Zygmunt Fiszer, c. k. inspektor rybactwa, udziela Członkom Towarzystwa rybackiego rady i pomocy przy zakładaniu gospodarstw rybnych i we wszelkich sprawach rybactwa dotyczących.

Zgłoszenia adresować wprost do p. Fiszera w Krakowie przy ul. Stachowskiego L. 88.

Administracya dóbr w Zatorze ma do sprzedania na obsadę stawów narybek i kroczki karpia królewskiego, tudzież ryby złote, jako to: karpie, liny i jazie.

Członkowie krajowego Towarzystwa rybackiego w Krakowie otrzymują 10% opustu od ceny kupna.

Hodowca, mogący dostarczać znaczniejszą ilość pstrągów, raczy się zgłosić z podaniem ceny i warunków dostawy do p. Wiktora Burdy w Bielsku, Szląsk austryacki.

Popkiewicz Marcin w Radymnie wyrabia wszelkie gatunki sieci i urządza gotowe włoki. Cenniki wysyła na żądanie bezpłatnie i franko.

REDAKTOR:

Dr. Ferdynand Wilkosz.

W KRAKOWIE, W DRUKARNI „CZASU" FR. KLUCZYCKIEGO I SP.
pod zarządem J. Łakocińskiego.
Nakładem Krajowego Towarzystwa Rybackiego w Krakowie.
1899.

aby wyrośnie się wypływać. Kosze należy należycie wyplotać i obciążyć, aby nie przewróciły się i kamieniami w wodzie, w przypadku gdy w wodzie za...
W miejscu gdzie kosze wyrzucić się dał wody, przykrywać do kosza pływ...
i. j. kamienie, które mają przeszkadzać raki przeszkadzać rakom w wyjściu, nie dozwolić ich zatopionem. Gdy przypadkiem górą w...
wić w rzekę lub potok, do którego rak jest przeznaczony, należy w miejscach zacienionych przy brzegu z korzeniami drzew, jak też w...
wyłożonem z piasku lub kołki, aby głębia dolewać wody, w której wytrzymać ma...
odbywać, zostawiając, aby wody były przez kosz do kosza ...
w rzekach była zamknięta i stał w rzekach w wodzie...
lowy kosz przykryć liśćmi, aby raki nie...
uważać na wewnętrznej powierzchni kosza i inne przyrządy wyjmowane na wybór ...
pływające zakładać się tylko ... przeszkadzać raz dziennie, w które dwa razy d...
kosze stronie w wodzie, przez miejsca ... włoży je w wodę, w przeciągu ...
i szpary w plecionce kosza były wolne (otwarte). Raki wypuszczone w ciągu kilku dni ... kosza do wody, a dla...
już w gniazdach ... kry ... kosz z wody wyjąć i do ...
sekwestracja ... przechowane.

Wydział Krajowego Towarzystwa rybackiego w Krak...

Wiadomości gospodarskie i handlowe.

Pan Zygmunt Fiszer, c. k. inspektor rybactwa, udziela Członkom Towarzystwa rybackiego rady i pomocy przy zakładaniu i urządzaniu stawów rybnych i we wszelkich sprawach rybactwa dotyczących.

Zgłoszenia adresować wprost do p. Fiszera w Krakowie przy ul. ... Łobzowskiej L. 33.

Administracya dóbr w Zatorze ma do sprzedania na obsadę stawów narybek i kroczki karpia królewskiego, tudzież ryby białe, jako to: karasie, liny i jazie.

Członkowie Krajowego Towarzystwa rybackiego w Krakowie otrzymują 10% opustu od ceny kupna.

Hodowca, mogący dostarczać znaczniejszą ilość pstrągów, niech zgłosi się z podaniem ceny i warunków dostawy do p. Wiktora Handy w Bielsku Śląsk austryackiej.

Pędzlewicz Marcin w Radymnie wyrabia wszelkie gatunki sieci i narzędzi gotowe wkład ... Cenniki wysyła na żądanie bezpłatnie i franco.

Redaktor:

Dr. Włodzimierz Wróblewski.

W KRAKOWIE, W DRUKARNI ...

Nakładem Krajowego Towarzystwa Rybackiego ...

1890.